Fiyatı : 30 TL.
Pazar günleri çıkar
SAYI: 584

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

Karikatür gönüllülerinin destanı

Meramımız tek saz ile söz değil
Bir çizgiye gönül vermek az değil
"Kardan adam çizdim" dedi buz değil
Şaşkına çevrildim, kaçamıyorum.

Mizah ile od düşüptür bağrıma
Ne çare kimseler bakmaz ağrıma
Önce gülüp sonra çıktı sağrıma
Eğriler doğruldu, seçemiyorum.

Kopya ile özün kandıramazsın
Böylece çarkını döndüremezsin
Ensene binerler indiremezsin
Ustam çizerdir ya, uçamıyorum.

Senin düşündüğün başkası çizer
Yanışı kazanır keyfini bozar
Hakkın olmasa da işitsen azar
Kurumuş tarlalar, biçemiyorum.

Kars'tan İstanbul'a gelmek çok zordur
Oraya kent derler burası kır'dır
Biraz da elimden sen tutup kaldır
Hendeğe atıldım, çıkamıyorum.

Sevdakar ÇELİK

SEVDAKAR ÇELİK (Kars)

Yukarıya birkaç dörtlüğünü aldığım şiirinizdeki ince buluşlar ve zekice taşlamalara karikatürünüzde yok.. İnsanın eşek taklidi yapması kolay ve kaba bir buluş.. Birindeki buluş inceliği ve değerindeki buluş kabalığı nereden kaynaklanıyor acaba diye hele bir yol düşünelim.. Değil bir yol, daha arpa boyu düşünmeden karşımıza halk şiiri çıkıveriyor.. Yüzyıllar boyu söylene, dinlene, ustadan çırağa aktarılırken yeni buluşlar katıla katıla, zeka ve dilin güzellik imbiğinden süzüle süzüle Anadolu'da varlığını sürdüren halk şiiri geleneği, çoğumuzu söz ustası etmiştir. Yani sözcüklerle düşünürüz.. Mizahımız da bu söz ustalığının etkisi altındadır.. Oysa karikatürün ülkemizde altı üstü yüz yıllık geçmişi vardır. Bu yüz yılın yarıdan fazlasını da "BİR SALON SANATI" olarak geçirmiştir. Karikatürün halk sanatı olma yolundaki ilk adımlarını Cemal Nadir Ustamızla başlatırız.. Ve geniş kitlelere ve yine kitlelerin çıkarını savunarak yaygınlığı ise 1950 lerden sonradır. Bugün bile sadece 2 buçuk milyoncuk gazete satın alınan ülkemizde, bu yaygınlık tartışılabilir.

Yani demem şu ki; sözcükle düşünme geleneğinimizin yanında, çizgiyle düşünme işi daha vızıltı kalır. Hele buna bir de "çizgi dilini" öğrenme derdi de katılınca işimiz büsbütün zor oluyor. Şiirinizdeki ince nükteli sözleri hemen bulan zekanız, karikatürde aynı incelikteki nükteyi yakalayamıyor.

Devamı 4cü sayfada..

MAHVOLDUK!..

YAKTIN BİZİ SUNALP PAŞA!..

Mahvolduk ki ne mahvolduk. Yandık, bittik ve resmen hayatımız kaydı. Oysa biz Sunalp paşanın seçimleri kazanması için kurbanlar mı adamamıştık, babalara mumlar mı dikmemiştik, Eyüp Sultan'a mı gitmemiştik,daha neler yap mıştık neler..Ama, sonun da sandıktan maalesef Özal çıktı.

Bizler mahvolmıyalım da kimler mahvolsun şimdi? Gırgır takımı olarak 3 yıldır yanda sadece birkaçını gördüğünüz Özal'lı yüzlerce karikatür çizip bir o kadar da yazı yazmıştık. Artık Özal için yazacak, çizecek birşeyimiz kalmadı. Özal gene bildiğimiz Özal.

Bu iş burada biter. Meslek değiştirmekten başka çaremiz yok. Zaten birkaç arkadaş "Rızkımızı başka yerlerde arıyalım artık" deyip çekip gitti.

Latif ve Behiç "Bizlere yaşamak haram" dedikten sonra kendilerini ısırttırmak için kuduz köpek aramaya çıktılar. Orhan ve Şükrü "Bari şehit olalım" diyerek Lübnan'a doğru hareket ettiler.

Vay başımıza gelenler be. Ergün, Çağçağ, Süleyman ve 7 arkadaşı E-5 karayoluna çıktı.

Yani bir toplu intihar girişimidir başladı. Hem de tam demokrasiye döner gibi yapmışken. Yazıklar olsun.. Kaderin böylesinee yazıklaar olsuuun.

Aşağıdaki Özal kazandığı için kendilerini telef etmeye hazırlanan Gırgır takımından birkaç fani görülüyor.

2 Kasım 1980

1 Şubat 1981

4 Ocak 1981

18 Ocak 1981

7 Şubat 1982

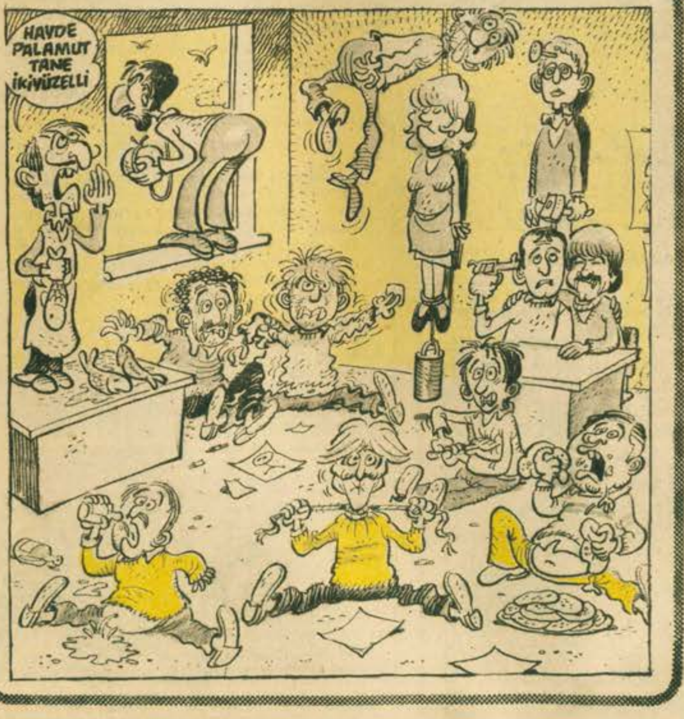

● **Ajda Pekkan "Ben ağır işçiyim" dedi...**

● **Fenerbahçe Galatasaray'a yenilince dağıldı..**

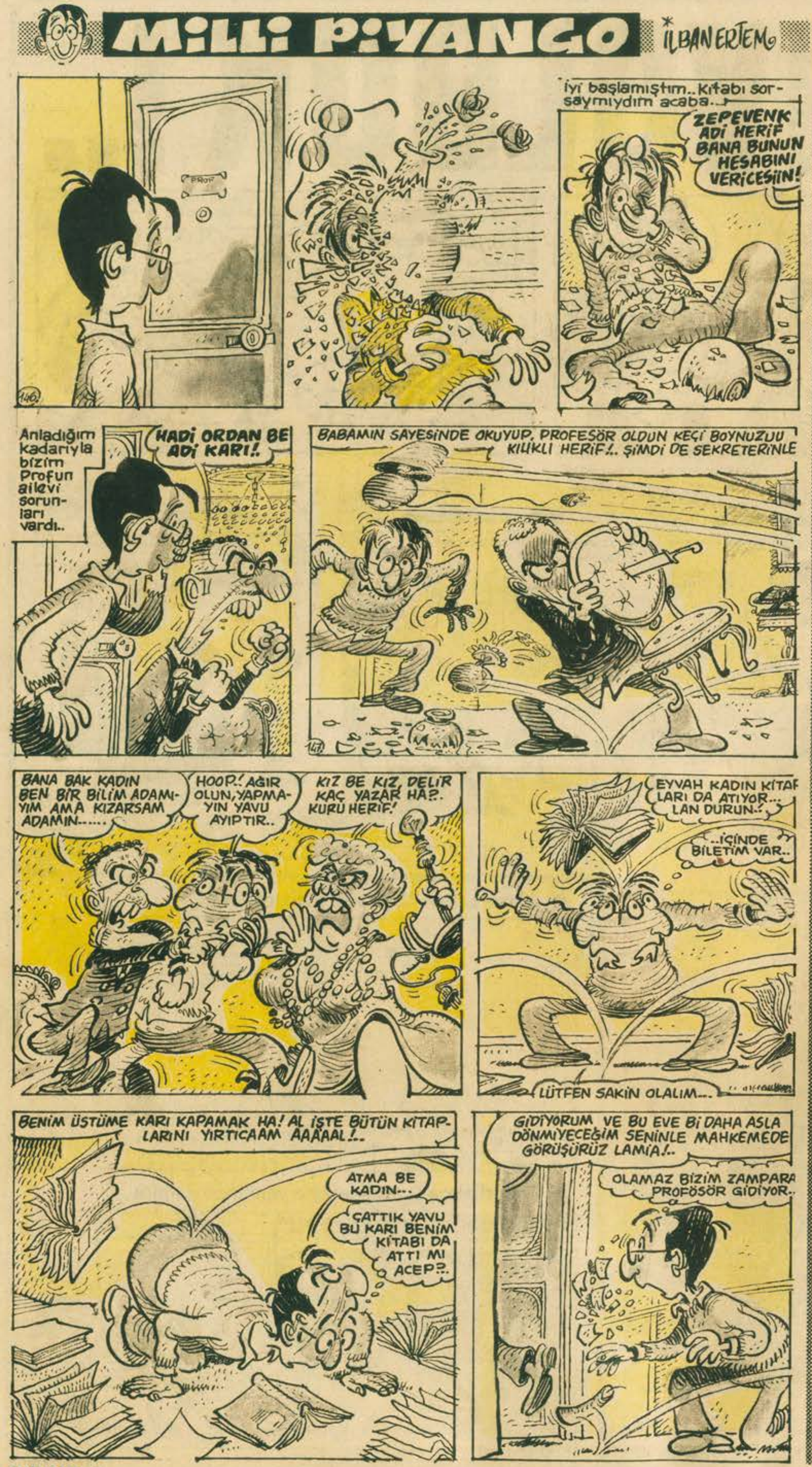

Baştarafı 3cü sayfada...

Karikatürcülerin çoğu yazısız karikatür adı altında sözleri, deyimleri, hatta atasözlerini karikatüre çeviriyorlar. Örneğin; kaşıkla yemek yedirilen bir adamı sonradan gözü çıkmış çiziyorlar. Böylece okur çizgiyle anlatılan bu durumdan "kaşıkla verir, sapıyla gözünü çıkarır" deyişini çıkarıp seviniyor. Hele kaşığın sahibini diyelim ki "devlet" yada "kapitalizm" gözü çıkan kişiyi de halk olarak çizdiniz mi karkatür bir de "sosyal içerikli" oluveriyor...

Karikatürümüzde bunun gibi binlerce örnek vardır.. Bazen de tek başına pek bir nükte içermeyen sözlerin resmi yapılınca görüntü komiği çıkıyor. "Eh yuvarlanıp gidiyoruz işte" sözünü söyleyen adamın yerde yuvarlanması, "bir göz attım" deyenin gözünü çıkarıp fırlatması, "fıstık gibi kız" deyenin karşısına kadın bacaklı bir fıstık çizilmesi gibi... Artık bu karikatür esprilerini de 10-12 yaşında çocuklar bulup çiziyor.. Sözcükleri mıncıklamak gibi bir yöntem daha var. Bir sözcüğü hecelere bölerek değişik anlamlar çıkması sağlanır ve o anlamı bütünleyen resimler çizilir. Park bankına oturan bir adamın altına BANK-ER yazmak filan gibi.. Ayrıca Anayasa sözcüğünün sonuna bir K harfi eklenerek yeni sözcük elde etmek de aynı yönteme girebilir. Ayrıca bir karikatürün altına "Yurttan Sesler Korosu" yazıp bağlamacı ve türkücülerin yerine gününe göre "Demokrasi" "Yeter" "Açız" filan diye bağıran insanlar çizilir. Böylece bilinen bir program film, tiyatro oyunu adı yazılıp üzerine hemen ilgili, hem zıt anlam içerebilen resimler çizilerek espri bulunabilir. Ve bu yöntemle de binlerce karikatür çizilmiştir.

Bu saydığım ve daha sayabileceğim türlerin tümü doğrudan doğruya söz esprisine dayanan karikatürlerdir.. Üstüne ister söz yazılsın, ister yazılmasın esprinin çıkış noktası da, vardığı noktada ve okur tarafından algılanması da sözcüklerle olur.

Bu formüllerden daha ileri bir yöntem de sözü soyutlamaktır. Yani önce sözcüklerle düşünülen olayı bir durum, bir duygu biçimine dönüştürüp sözden arındırmaktır. Sonra konsantre olduğumuz (düşünce ve duygumuzu yoğunlaştırdığımız) bu duruma mizah çizgisiyle bir çözüm aramaktır. Bu çözümü çizginin buluşuyla yakalayabildiğimiz zaman ortaya iyi bir karikatür çıkar. Ama çözüm ararken bomba, çiçek gibi simgeler kullanmak bizi, daha önce başkasının çözdüğü bir espriye götürür.

Yazdıklarınız ve çizdikleriniz arasındaki fark, beni söz ve çizgi ilişkileri üstüne gevezelik etmeye zorladı.. Yukarıdaki tariflerin biraz yemek tarifine benzediğinin farkındayım. Ama, derginin bize ayırdığı yer bu kadar. Oysa bu konu irdelenip, örneklenip, çoğaltıldığı zaman bir kitabı dolduracak kadar geniştir. Ve bugüne kadar mizah ve karikatür üstüne araştırma yapmaktan şiddetle yan çizen üniversitelerimizin, akademilerimizin konusudur.

Halkımızdaki son yıllar karikatür tutkusu ilerde bir "çizgiyle düşünme geleneği" de yaratabilecektir. Böyle bir birikim içinde sizin kuşağın payı büyük olacaktır. Belki en güzel esprileri bulup en güzel çizgileri çizemeyeceğiz. Ama, en güzeli yapanların köprüsü olacağız...

Bu son laflar biraz firaklı oldu. Ama ne yapalım.. Ben buna inanıyorum.

OĞUZ ARAL

DUYURU

Anadolu Üniversitesi, AÇIKÖĞRETİM ÖĞRENCİLERİ 8 ilimizde birden aynı anda karikatür sergisi açtılar. Anadolu Üniversitesi Karikatür Kulübü'nün gerçekleştirdiği bu sergiler, genç insanımızın karikatüre duyduğu coşkulu tutkuyu bir kez daha vurguluyor. Biz de bu sergileri duyurma görevimizi sevinçle yerine getiriyoruz. Sergiler:

İstanbul: Atatürk Kültür Merkezi
Ankara: Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi
İzmir: Atatürk Kültür Merkezi.
Eskişehir: Evrim Sanat Galerisi.
Adana: Sabancı Kültür Merkezi.
Samsun: Arkeoloji Müzesi Galerisi.
Elazığ: Devlet Tiyatrosu.
Erzurum: Halk Eğitim Merkezi Galerisi.

Haftaya: Futbol tarihinin en büyük faciası...

MiLLi PiYANGO
İLBAN ERTEM
DUUUR!.. SAYIN PROFÖSÖR DURUUN YAVU DURSANIZA!..
Bİ DAKKA SAYIN PROF "İKTİSADİ TARİHİMİZ" NERDE...
ÖHHÖ.. İKTİSADİ TARİHİMİZZ GEÇMİŞ DÖNEMİN YANLIŞLARINDA. EĞER SEÇİMİ KAYBETMESEYDİK, İKTİSADİ TARİHİMİZİ BİZ YAZICAKTIK BİİİZ.. BAŞKA YORUM YOOK...
..Dedi ve uzadı gitti, sayın profösör beni gazeteci sanmıştı galiba...
TIRAK
Çaresiz yine yukarı çıktım, Belki kitabı evde bulabilirdim...
HÜNGÜÜR...
Fırlayıp aşağı indim ama koydunsa bul.. Ben ondört katı inene kadar prof yok olmuştu...
Bazen kaderimi karşıma alıp iki kaşının ortasına bi kafa geçireceğim geliyor. Ya Allah diyip kitabı sordum..
BAHSETME BANA O REZİL HERİFİN KİTABINDAAN!
Bu şekilde öğrenemiyecektim galiba...
ÇOOK ÇOK HAKLISINIZ SAYIN BAYAN GERÇİ PROFÖSÖR BÜYÜK ADAM AMA ONU BU BÜYÜKLÜĞE GETİREEN BENCE SİZİN CEFAKAR AZMİNİZİN İLK BAKIŞTA BELLİ OLAN ANAÇ VE SEVGİLİ TUTARLILIĞI ÖHHÖ...
BEN DE KALKMIŞ BU ÖNEMLİ GÜNDE SİZE İKTİSADİ TARİHİMİZ DİYE BİR KİTAP SORUYORUM... BENİM İÇİN HAYATİ ÖNEMİ VAR, AMA
PÖH!..
AH NE ANLAYIŞLISINIZ DURUN BAKIİM.
O HINZIR EVE GİRERKEN ŞURAYA Bİ YERE HAH DOLABA KOYMUŞTU İŞTE!
EVET O! BULDU.. BİLETİM DE ARASINDA UCU ÇIKMIŞ AZ KALDI AAZ..
DEVAMI HAFTAYA...

Biraz da savaşalım...
APTAL YANARDAĞIN ÜZERİNDEN GEÇERKEN YÜKSELSENE..
SÜVARİLERİN KOMUTANI ÇOK SERT ADAMDIR...
ESİRİ TAM KURŞUNA DİZİYORDUK DELİĞE KAÇTI...
HAYIR EFENDİM DURSUNLAR! BİR YAĞMUR YAĞDI DİYE SİPERLERDEN ÇIKILMAZ..
GULUK
GLUK
GLUK

ÜNLÜLER DÜNYASI...
AÇILAN SANDIK BİR, ÇIKARILAN KIŞLIKLARIN GİYECEKLERE GÖRE DAĞILIMI: KAZAK 3, PALTO 1, ÇORAP 4...
SEÇİM GECESİNİ HALA ÜSTÜNDEN ATAMADIN MI MESUT?!.
ŞEY DEMEK BİZİMLE ÇALIŞMAK İSTİYORSUNUZ. BİLMEM Kİ ÖNCE Bİ DENEME FİLMİ ÇEKSEK...
ŞU BİZİM REKLAM ÜCRETLERİNİ ALMAYA GELDİK...
MİLLİ PİYANGO
AYIN 49'UNDA VERİCEM O ZAMAN GELİN!.
SİZE DE ÇIKABİLİR!
CİVA FİLM
BEN CÜNEYT ARKIN'IN FİLMİNDE FİGÜRANDIM.
BEN DE AHU TUĞBA'NIN..
TARIK'CIĞIM BOYUM SENDEN UZUN GENE DE HİÇ FİLİM TEKLİFİ GELMİYOR NİYE DERSİN?!
ŞÖHRETLİ BİR BOKSÖR OLMAK NE GÜZEL BE HERKES TANIYO..
EYVAH! DOĞRAMACI YİNE BİR ŞEYE SİNİRLENDİ.. ÇABUK GETİR ŞU PROFESÖRÜ.. BİR İKİ TEKME ATARSA YATIŞIR..
ÜNİVE
KÖROLMAYASICA NERELERDESİN HAYIRSIZ!. İŞİN GÜCÜN AKŞAMA KADAR SOKAKLARDA KAVGA!.
YAPRAK'LA, NAZAN'DAN HANGİSİ DÜELLOYU KAZANIRSA FOTOROMAN DA ONU OYNATICAM...
ULAN *BAK HERKES BENİ TANIYOR.. ÇOK MEŞHURUM DİYİP DURUCAĞINA FERMUARINI KAPAT, AÇIK UNUTMUŞSUN!
ŞAP ŞUP!
O DÖKÜNTÜYÜ KULLANICAĞINA YENİ BİR BUZDOLABI ALSANA!
Bİ DAHA KALABALIK YERLERDE DOLAŞIRSAM NOOLİM!..
SERPİL BARLAS, YARIŞMAYI MEMELERİNİ TAŞITMAK İÇİN AÇMIŞ MEĞER...
HADİ İYİSİN GENE TURGUT, BAŞBAKAN OLUNCA NE BİÇİM MEŞHUR OLDUN...
PAT!.. PAT!.
70
COŞKUN, ÇEK ELLERİNİ ŞURDAN! SEN HEP ÇÜRÜKLERİNİ SEÇERSİN. ŞU İŞİ BANA BIRAK AYOL...
BUNUN İÇİN REJİSÖRÜN YATAK ODASINDAN GEÇTİKTEN SONRA SİNEMADA ŞÖHRET OLDU DİYOLAR...
CÜNEYT ARKIN'A BAK HALK KENDİSİNİ TANIYIP RAHATSIZ ETMESİN DİYE MASKE TAKMIŞ...

Muhalefet liderleri ne alemde...

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

● Uğur Dündar'ın kumar programı büyük ilgi gördü...

SERBEST KÜRSÜ — BU NE İLGİSİZLİK?

Ben 12 yıldır devlet dairesinde çalışan bir memurum. Bu sabah Sirkeci'ye gidip istasyonun üç metre uzağında ayakta durmaya başladım. Oraya dikildiğimde saat 9'du. Şimdi saat bir. Dört saattir burada dikilip durduğum halde bi Allah'ın kulu çıkıp da "Kardeşim burada niye dikilip duruyorsun. Maksadın nedir?" diye sormadı. Bu kadar ilgisizlik olur mu? İnsan "Yahu bu herif kim.. Deli mi nedir? Sabahtan beri burada dikilip duruyor" diye merak eder be.. Hayrı valla.. Biz toplum olarak bu gibi önemli şeylere ilgi göstermezsek az gelişmişlikten kolayca kurtulamayız.

VASFİ İLGİLİ

EN SANATÇI AJDA İLE BİR SÖYLEŞİ

-Merhaba Ajda Tekkan size bazı sorular sorucaktık.

-Buyrun

-Sizce ülkemizde sanatçıya yeterince değer veriliyor mu?

-Kesinlikle hayır. Her şeyden önce devletin ilgilendiği yok. Yılda bir kere kapımızı çalıyorlar o da "Verginizi doğru ödeyin. Ajda Hanım" diye. Gördüğümüz göreceğimiz ilgi o. Vergiyi alınca pırt.

-Ama bir şarkıcı olarak halkın sevgilisisiniz. Herkes sizi tanıyor, seviyor.

-Hahaayt gülüyim bari. Tanıyorlar tanımasına da..Geçen gün yolda bir çocuk annesinin eteğini çekiştirip "Anne bu kadın deterjan di mi?" diye sordu. Beni deterjan sanıyorlar. Rigın gibi artiz eskisi bile gidip Amerika'ya başkan oldu. Şimdi ben başbakanlığa adaylığımı koysam "Bu deterjan şarkıcı" diye kimse oy filan vermezdi. Elalem sanatçılarına değer veriyor.

-Ama siz deterjandan aldığınız kadar ekonomiden filan anlamazsınız ki başbakan olasınız.

-Aaaa bu da bana "Deterjan" dedi.

-Köpürmeyin Ajda hanım.

-Bak hala köpürmeyin filan diyo. Biz süper stanz efendi. 20 yılda buralara geldik.

-Sahi niye geldiniz. Bi kaç yıldan beri Amerika'daydınız. Yoksa başkanlık seçimlerine adaylığınızı mı koydunuz?

-Yok gidip elin "Beyaz Saray"ını yıkadım. Şaka bir yana ben yıllardır çalışan bir "Ağır işçi" olarak görü yorum kendimi.

-Hehehe...İşverenlerimizin niye "İşçiler mutlu" dedikleri anlaşıldı şimdi. Aslında sizin gibi işçilere de pek sahip çıkan yok. Size "Orta direk" şarkıcısı diyebilir miyiz Ajda hanım?

-Doğrudur ben Şehzadebaşı'nda direkler arasında bile şarkı söyledim. Biz hanının Ajda'sıyız.

-Hiç besteniz var mı Ajda hanım?

-Hayır bir kaç tane bestecim var. Örneğin Hulyo Iglesyas, Enriko Masyas, bir kaç tane söz yazarım var. Onların şarkılarını söyleyip gidiyoruz işte. Aslında bu yakınlarda bir de şarkıcı bulucam. Artık ben yoruldum benim yerime o söyliyecek. Ben stanım...

-Bravo tam bir süperstarsınız. Peki Ajda hanım sizin için "Yatırım yapıyor, ticarete atılacak" diyorlar. Doğru mu? Hee?

-Doğrudur Boğaz köprüsünün sol arka budunu alıcam. Artık bizim de dinlenme vaktimiz geldi. Yıllar yılı ağır işçiler gibi çalıştık. Biraz da sırt üstü köprüden kazandığım parayla yatmak istiyorum.

-Afedersiniz gecede kaç para alıyorsunuz?

-Alo?!..Buyrun...Efendim...

-Para diyorum. Reklamlar, fotoroman, sahne filan kaç para alıyorsunuz. Sosyal sigortalardan kendinize maaş bağlanmasını ister misiniz?

-Anlıyamıyorum... Evet ne diyorsunuz.

-Anlaşıldı sizde sadece müzik kulağı var. Başka şeyleri duymuyorsunuz. Hadi ben kaçıyım. Deterjan hanım.

-Aaa delinin zoruna bak. Deterjan demesene be süperstarız diyik ya.

-Deterjan dediğimi nası duydu ama. Hehe...

Atilla ATALAY

HER HAFTA İÇİMİZDEN BİR KAHRAMAN

Genel istek üzerine

ALINGAN İSMAYİL

SALDIRGAN YEŞİL GÖZLÜYDÜ

Muzaffer Abayhan

Perihan Hanım yalnız yaşayan varsıl bir duldu. Yemek yemekten ve konken oynamaktan başka bir merakı olduğu söylenemezdi. Yaşamının kalan günlerini Ayten Hanımın konken kulübünde geçirmeye karar vermiş gibiydi.

Mehmet de yalnız yaşıyordu. Yirmialtı yaşında, esmer, kısa boylu ve ne yazık ki çirkin bir gençti. Pek iyi olmayan bir görevde, pek iyi olmayan bir aylıkla çalışıyordu. Alçak gönüllü bir evlilik için gereken parayı bir türlü biriktirememek ve uzaktaki ailesine yardımcı olamamak onu sürekli kaygılandırıyordu. Ayda bir iki kez bu kaygılar dayanılmaz bir duruma gelir, soluğu meyhanede almasına neden olurdu. Öylesi günlerden biriydi yaşanan.

Perihan Hanım yüzyirmi kiloluk gövdesiyle merdivenleri inleyerek çıkıp da Ayten Hanımın beşinci kattaki konken kulübüne ulaşmayı başardığında, Mehmet başka bir semtte ucuzcu bir meyhaneden içeri adımını atmak üzereydi. Daha birbirlerini tanımıyorlardı. O gece bir rastlantı sonucu karşılaşacaklardı. Perihan Hanımın oynadığı her el ve Mehmet'in içtiği her kadeh bu rastlantıyı biraz daha yaklaştırıyordu.

Mehmet kaygıları yitene, yitip de yerlerini ürkü kertesinde bir yalnızlığa bırakana dek içti. Parayla değil sevgiyle elde edilmiş bir kadının sıcaklığını, kanının her damlasıyla özlüyordu. Kentin varsıl semtlerinden birinde müşterilerin yarısının kadın olduğu bir meyhane biliyordu. Ucuzcu meyhanede daha fazla duramadı. Dışarı çıktığında, hava kararmıştı.

Varsıl semtteki meyhane, rahat yaşamları yüzlerinde parlayan gençlerle doluydu. Sürekli şakalaşıyor, gülüşüyorlardı. Mehmet, sevimli görünebilmek için onlar gibi güldü durdu. Uzunca bir süre kendi kendine güldükten sonra, aradığı şeyin orada olmadığını anladı. Hesabı ödeyip çıktı.

Gözleri evlerin pencerelerinde, amaçsız yürümeye koyuldu. Sanki pencerelerin birinden bir kadın başı uzanacak, "Hadi gel!" deyiverecekti. Kopuk kopuk düşler kurarak yürürken, Perihan Hanımın evine oldukca yaklaşmıştı.

Perihan Hanım, taksiden oflaya puflaya inip de apartman kapısına yürürken gözgöze geldi Mehmet'le. Mehmet tüm dişlerini göstererek sırıttı. Perihan Hanım ürküye kapıldı. Çantasını sıkıca kavrayıp apartmana daldı, merdivenleri koşarak çıktı. Dairesine girip kapıyı ardından kapattığında, yüreği dışarı uğrayacakmış gibi çarpıyordu. Sırtını kapıya verip elini yüreğinin üzerine bastırarak bir süre soluklandı. Biraz kendine gelir gibi olunca, konuk odasına gidip, pencereden sokağa baktı. Sapık karşı kaldırımda dikilmiş, kendisine göz kırpıyordu. Hemen pencereden uzaklaştı. Bir şeyler yapmalıydı. Birdenbire kararını verip balkona fırladı, bağırmaya başladı:

-Sapık herif, çabuk defol buradan! Anan yaşındayım senin, utanmıyor musun? Bak şimdi polis çağıracağım! Çabuk diyorum, çabuk defol!

Mehmet ardına bakmadan kaçtı. "Tüh be!" diyordu, "Şişmanmış da üstelik!" Şişman kadınlara bayılıyordu.

Perihan Hanım, bitkin bir durumda kendini attığı koltukta yayılıp kalmıştı. On dakika sonra toparlanıp kalktı, telefonun başına geçip semt karakolunun numarasını çevirdi.

-Alloo.. İyi geceler efendim. Komiser Rıza Beyle görüşebilir miyim lütfen? Yok mu? Ben bir tanışıyım. Hayır, gerek yok. Ben yarın ararım. Çok mersi... Size de iyi geceler.

Elmas yüzüklerle süslü tombul eli telefonun üzerinde, bir süre düşündü. Sonra birden gülümseyip, numaraları çevirmeye başladı.

-Alloo... Melahat, sen misin? Sorma kız başıma gelenleri! Hayır, kulüp filan basılmadı. Bırakmıyorsun ki anlatayım! Tam evin önünde taksiden indim, bir de ne göreyim? Uzun boylu, esmer bir adam karşıma çıkmaz mı! Genç ayol, yirmibeşinde filan. Ay parçası gibiydi vallahi. Salak salak konuşma, hiç de hırsız tipi yoktu! Yok be güzelim, ben hırsızı tanımam mı? Filmlerde görüyoruz en azından. Hayır, işte şimdi çuvalladın! Bir tane bile yüzük takmamıştım bu akşam. Bırakmıyorsun ki anlatayım! Gülerek yaklaştı. Ne bileyim kız, bir şey soracak sandım. Birden beni kollarına alıvermez mi! Yani senin şu sorduğun da soru mu şimdi? Ne bileyim kolları çok uzun muydu! "Beyefendi", dedim, "Yalvarırım bırakın!." Bırakmadı tabii. Bırakır mı? Baktım olmayacak, ben de hafifçe elini ısırdım. Acıtmaya da kıyamıyorum ki! Yani Melahat, bu gece iyice salaklığın üzerinde! Azıcık ısırmayla takma dişin yerinden çıktığı nerede görülmüş? Neyse, senin anlayacağın, sonunda randevu vermek zorunda kaldım. Deli karıya bak! Gitmeyeceğim tabii. Yok yok, ben manyak olduğunu sanmıyorum. Canım, ben manyağı tanımam mı? Filmlerde görüyoruz en azından, dii mi?

Perihan Hanım, o gece beş yere daha telefon edip uğradığı saldırıyı anlattı. Hepsi de (Kendi deyimiyle) kıskançlıktan çatladılar.

Ertesi gün Ayten Hanımın kulübüne gelenler, Perihan Hanımı her zamankinden daha şık, daha canlı buldular. Kulübe yeni bir kadın geldikçe, Perihan Hanım hiç üşenmiyor, yaşadığı o inanılmaz macerayı yeniden anlatıyordu. Her anlatışında yeni yeni ayrıntılar anımsıyor ve bunları öyküsüne ekliyordu. Sonradan anımsanan ayrıntılardan bazıları şunlardı:

Saldırgan yeşil gözlü ve geniş omuzluydu. Giysisi Vakko, kravatı Dior, kokusu Yves Saint Laurent'di. Olay yerinden üstü açık bir arabayla kaçmıştı.

Bir zaman sonra, Yves Saint Laurent kokulu saldırganı dinlemekten herkese gına geldi. Perihan Hanımın dışında herkes bu olayı unutmuştu ki, saldırgan yeni bir atağa kalktı

Mehmet yine içkiliydi, yine bir kadının sıcaklığı peşindeydi. Perihan Hanımın zilini çalarken "O da benden hoşlanmıştı" diye düşünüyordu, "Biraz naz yapması dişiliğinin gereğiydi. Tabansızlık edip kaçmamalıydım."

Perihan Hanım kulüpten yeni dönmüş, çizmelerini çıkarmaya çalışıyordu. Onun için çizme çıkarmak, merdiven çıkmaktan daha büyük bir işkenceydi. Sağ teki çıkarasıya kan ter içinde kalmıştı. Biraz soluklanıp sol teke girişmişti ki, kapının zilini duydu. Oturduğu yerden bağırdı:

-Kim o?

-Aç, aç, benim!

Yabancı bir sesti bu. Perihan Hanım elindeki tek çizmeyle, topallayarak kapıya gitti. Gözetleme deliğinden bakıp da Mehmet'i görünce, yüreği hop etti. Komiser Rıza'nın dediklerini tam zamanında anımsayıp, olabildiğince tatlı bir sesle:

-Yine mi siz? dedi. Doğrusu, bu denli çılgınlaşabileceğinizi sanmazdım. Nedir niyetiniz, kocamı uyandırmak mı?

Mehmet için erkeklik göstermenin sırasıydı.

-Tombul güvercinim benim! diye inledi. Kocan umurumda bile değil! Senin için her şeyi göze almışım ben!

Kapıyı açıvermek isteği, zayıf bir alev gibi yanıp söndü Perihan Hanımın içinde. Herkese güvenilmeyeceğini, dul kalışından çok kısa bir süre sonra öğrenmişti.

-Ah deli çocuk! dedi. Beni nasıl zor durumda bıraktığını bilmiyorsun. Ne olursun gidip sokağın köşesinde bekle! Beş dakikada hazırlanır çıkarım.

Mehmet neşeyle merdivenleri inerken, Perihan Hanım topallayarak telefona koştu

-Alloo... Komiser Rıza Beyle görüşebilir miyim lütfen? Rıza Bey, siz misiniz? Ay nasıl korktum bulamayacağım diye!

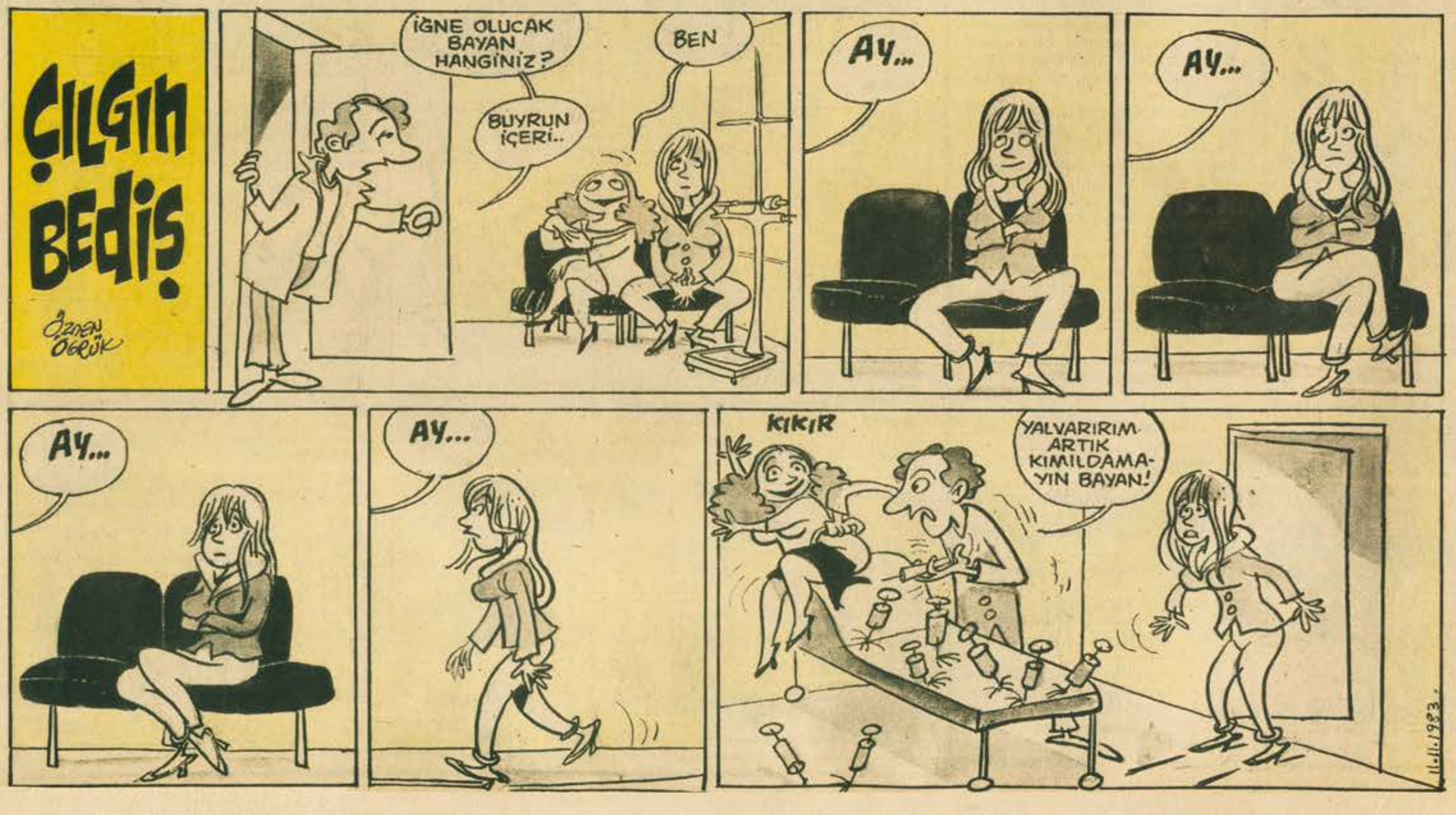

Sormayın! Hani o manyak vardı ya, yine geldi. Evet, aynı dediğiniz gibi konuştum. Dışarıda şimdi, sokağın köşesinde. Çok korkuyorum. Ne olur çabuk gelin!

Komiser Rıza geldiğinde, Perihan Hanım çizmelerinden kurtulmayı başarmıştı ama, daha terini kurulamaya zaman bulamamıştı. Tere batmış, pancar gibi kızarmış bir yüzle açtı kapıyı. Komiser "İt herifin yaptığına bak!" dedi içinden, "Nasıl bunaltmış kadıncağızı!" Çizmelere kızdığından mıdır nedendir bilinmez, Perihan Hanım komiseri görür görmez sarsıla sarsıla ağlamaya başladı.

-Tamam, tamam! dedi komiser. Korkacak bir şey yok. Herifi yakaladık. Anasından doğduğuna pişman olmuştur şimdiye ! Hadi bırakın ağlamayı. Ayağınıza bir şey giyin de karakola gidelim.

Perihan Hanımın birden başlayan ağlaması, yine birden kesildi. Ayağına terliklerini geçirip, komiserle birlikte çıktı.

Polis arabasında giderken komiser Perihan Hanıma takıldı:

-Sizin anlattıklarınıza bakıp, az kalsın adamı elimizden kaçıracaktık. Hani artist gibiydi size saldıran? Ben ondan daha yakışıklıyım. Bir de yeşil gözlü filan diyordunuz?

Perihan Hanım alınmıştı.

-Ne yani, dedi, beni yalancılıkla mı suçluyorsunuz?

-Bir şeyle suçladığım yok. Yalnız, siz esmer, uzun boylu, yeşil gözlü ve de bilmem ne kokulu bir heriften söz etmiştiniz.

Perihan Hanım, kafasını olabildiğince soylu bir biçimde yukarı kaldırarak:

-Yanılmıyorsam, Yves Saint Laurent demek istiyorsunuz? dedi.

-Her ne haltsa? Demem şu ki, sizin anlattığınız adamla bizim yakaladığımız adam arasındaki tek benzerlik esmer oluşları.

-Belki de yanlış adamı yakalamışsınızdır! Olamaz mı yani?

Perihan Hanım karakolda yarım saat kaldı. Komiser sinirlendi, bağırıp çağırdı, korkutmaya çalıştı, yalvardı, ama bir yararı olmadı. Perihan Hanım "Bana saldıran adam uzun boyluydu, yeşil gözlüydü ve de Yves Saint Laurent kokuluydu!" dedi de, başka bir şey demedi. O karakoldan ayrılır ayrılmaz, komiser de kolları sıvayıp nezarethaneye daldı.

Perihan Hanımla Mehmet bir daha hiç karşılaşmadılar, ama birbirlerini de hiç unutmadılar. Anlattığı masala sonunda kendisi de inanan Perihan Hanım, Mehmet'i yeşil gözlü, uzun boylu bir genç olarak anımsıyor ve her anımsayışında bedenine tatlı bir sıcaklığın yayıldığını duyumsuyordu. Mehmet ise, onu nedense hep bir komiser giysisi içinde anımsıyor ve her anımsayışında tabanlarının yandığını duyumsuyordu.

Bitti

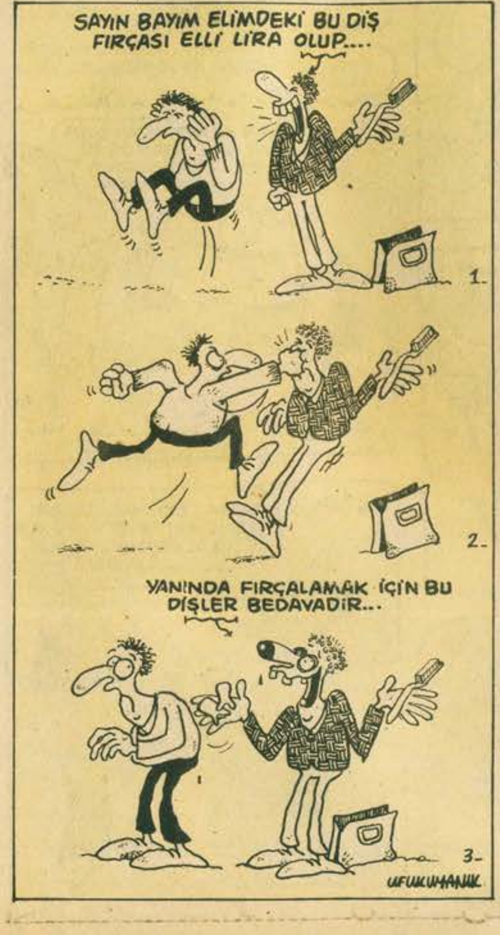

Efendim,

Ne demişlel? Hayvanlar koklaşa koklaşa insamlar dolaşa dolaşa yaşarmış. Bem de bu güzel özdeğişmemizden yola çıkarak yola çıktım. O ülke senin bu ülke benim. Yok bi dakka Afadarsiniz bu ülke benim o ülke senin... Yanlışlık oldu! Helkes kendi ülkesine sağhıp olsun. Neyse, yaptıyım bu sayyahatta Amarika, Almaya, Japomya, Çinya, Konya kibi mehşur ülkeleri görme, Taşçer, Regan, Kohul ve Madigan kibi devret başkanlarıyla tanışma fırsatı buldum.

80 GÜNDE DEVRİ ELALEM

Behiç + LATİF

GEZİLERİMDEN ANILARIM...

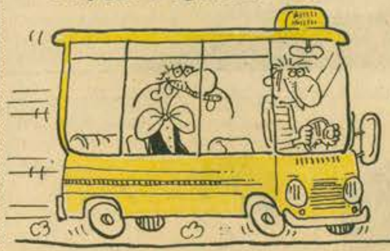

Yazan: Muhlis Bey (Gezegen)

Türküye'den ayrılınca ilk durakımız İşveçre oldu. İşveçre bir bankalar ülkesi. Bura halkı geçimini banka soyarak sağlıyol. Yılda kişi başısına beş banka düşüyol. Fakak işsiz de yok deyil. Gergerelim İşveçre hüküğmeti bunun önlemeni almış. Yetkililer yolda, işsizlere rastlayınca yol kenarlarına yapılmış özel bölmelere saklanarak onlardan kurtuluyollar. İşveçre'de üç gün kalıp oradan bir minibüsle Japomya'ya geçtik. Hazır bekleyen Japom folklar ekibi yöresel oyunlarından ''Elektirikli Tokyo karşılaması'' oynuyarak bizi biraz eğlendirdi. Taha somra Karate Bakanı onurumuza bir balo verdi. Japomlar çok sıcakkanlı insamlar. Bize akrabağ kibi davrandılar. Hatta içlerinden biri dayım olduyunu sölleyerek benden onbim lira borç aldı.

Somraki durağımız Afrika'ydı. Uçaktan indiyimde saat 332'yi 96 geçiyoldu. (Afrika saatiyle) Havaalanında beni fillere binmiş Afrikalılar karşıladı. Kısa boylu Afrikalılar yağni piğmeler iseyse tırtıllara ve kertenkelelere binmişlerdi. Afrika'da birer ok yiyerek oradan ayrıldık.

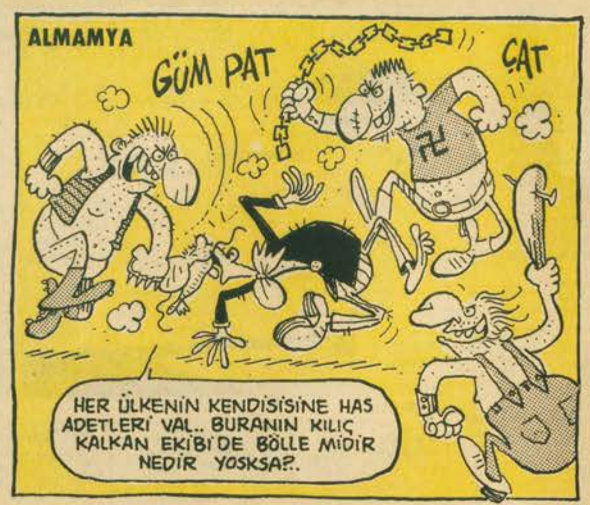

MUHLİS-TUR'UN AKDENİS GEZİSİ

Lüx ''Muhlis bey'' Translanlastikiyle Büyükada'ya gitmek istemez misiniz? O halde Muhlis-Tur'un Akdenis gezisine katılın, zincirleme yaplışlıklar sağyesinde hiç hesapta olmıyan yerleri görün.

(Mersin vapuruyla Hollanda, Kavaklar vapuruyla Cezayir, İtalya vapuruyla Yenikapı.)

EN KAHRAMAN RIDVAN

Rıdvan, bağış zannettiği haraçla adamlarına kendininki gibi elbiseler, oyuncak tabancalar vs. alır. Adamlarını eğitip "Kahramanlar Ordusu" (!) kuracaktır. Bu arada Baba Mürteza'nın kiraladığı Bakire Bihter, Rıdvan'ı öldürmek için bir tuzak hazırlar. Öte yandan komser Orhan da Rıdvan ve adamlarını silahlarıyla beraber suçüstü yakalamak için harekete geçer.

YAZIP ÇİZEN: Bülent ARABACIOĞLU

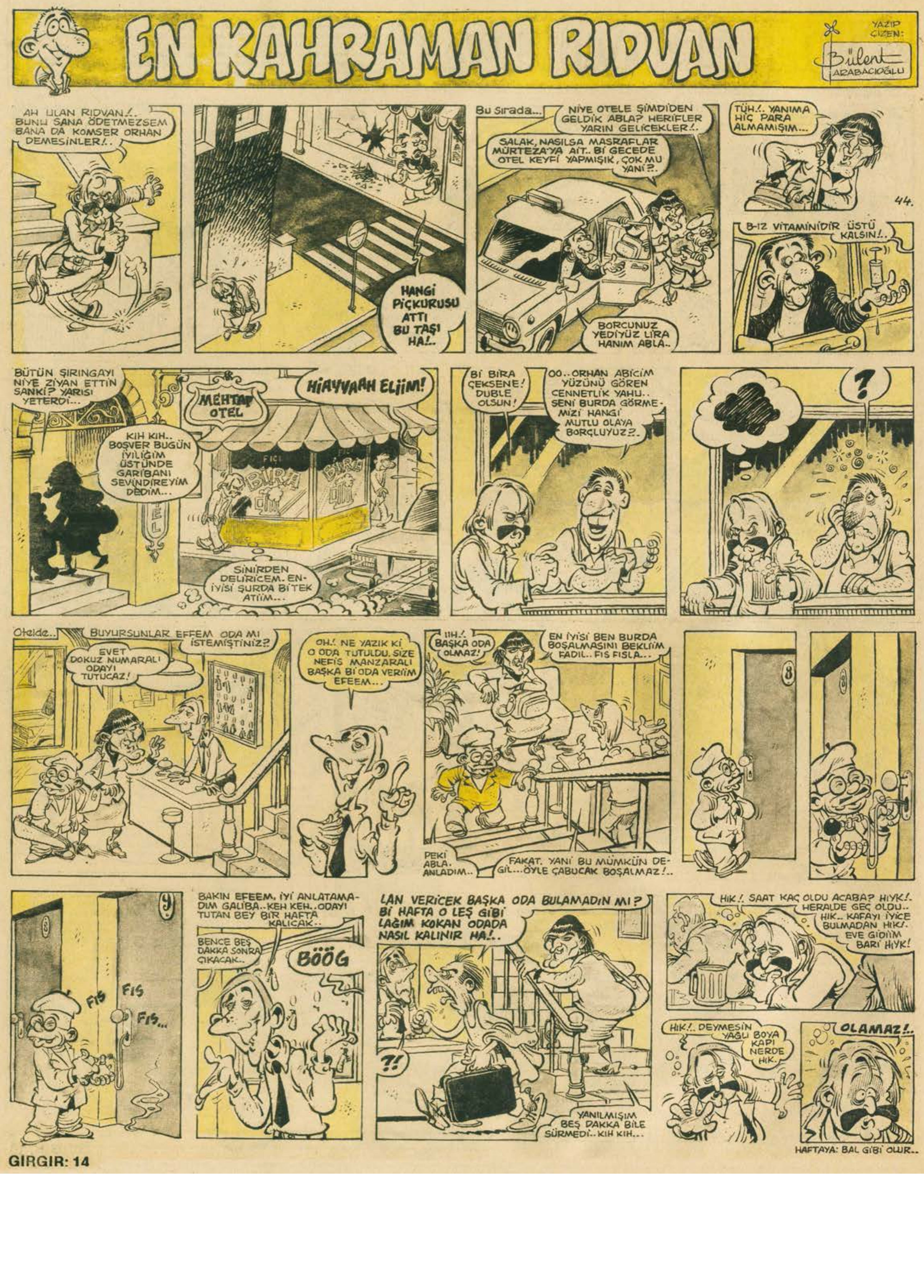
EN KAHRAMAN RIDVAN
YAZIP ÇİZEN: Bülent ARABACIOĞLU
AH ULAN RIDVAN!.. BUNU SANA ÖDETMEZSEM BANA DA KOMSER ORHAN DEMESİNLER!..
HANGİ PİÇKURUSU ATTI BU TAŞI HA!..
Bu sırada...
NİYE OTELE ŞİMDİDEN GELDİK ABLA? HERİFLER YARIN GELİCEKLER!..
SALAK, NASILSA MASRAFLAR MÜRTEZA'YA AİT.. Bİ GECEDE OTEL KEYFİ YAPMIŞIK, ÇOK MU YANİ?..
BORCUNUZ YEDİYÜZ LİRA HANIM ABLA..
TÜH!.. YANIMA HİÇ PARA ALMAMIŞIM...
B-12 VİTAMİNİDİR ÜSTÜ KALSIN!..
BÜTÜN ŞIRINGAYI NİYE ZİYAN ETTİN SANKİ? YARISI YETERDİ...
KIH KIH.. BOŞVER BUGÜN İYİLİĞİM ÜSTÜNDE GARİBANI SEVİNDİREYİM DEDİM...
MEHTAP OTEL
HİAYYAAH ELİİM!
BİRA
SİNİRDEN DELİRİCEM. EN-İYİSİ ŞURDA Bİ TEK ATİİM...
Bİ BİRA ÇEKSENE! DUBLE OLSUN!
OO.. ORHAN ABİCİM YÜZÜNÜ GÖREN CENNETLİK YAHU.. SENİ BURDA GÖRME-Mİzİ HANGİ MUTLU OLAYA BORÇLUYUZ?..
?
Otelde..
BUYURSUNLAR EFFEM ODA MI İSTEMİŞTİNİZ?
EVET DOKUZ NUMARALI ODAYI TUTUCAZ!
OH!. NE YAZIK Kİ O ODA TUTULDU. SİZE NEFİS MANZARALI BAŞKA Bİ ODA VERİİM EFEEM...
IIH!. BAŞKA ODA OLMAZ!
EN İYİSİ BEN BURDA BOŞALMASINI BEKLİİM FADIL.. FIS FISLA...
PEKİ ABLA. ANLADIM..
FAKAT, YANİ BU MÜMKÜN DE-GİL... ÖYLE ÇABUCAK BOŞALMAZ!..
FIS FIS FIS...
BAKIN EFEEM. İYİ ANLATAMA-DIM GALİBA.. KEH KEH.. ODAYI TUTAN BEY BİR HAFTA KALICAK..
BENCE BEŞ DAKKA SONRA ÇIKACAK..
BÖÖG
LAN VERİCEK BAŞKA ODA BULAMADIN MI? Bİ HAFTA O LEŞ GİBİ LAĞIM KOKAN ODADA NASIL KALINIR HA!..
?!
YANILMIŞIM BEŞ DAKKA BİLE SÜRMEDİ.. KIH KIH...
HIK!. SAAT KAÇ OLDU ACABA? HIYK!. HERALDE GEÇ OLDU.. HIK.. KAFAYI İYİCE BULMADAN HIK!. EVE GİDİİM BARİ HIYK!
HIK!. DEYMESİN YAĞLI BOYA KAPI NERDE HIK.
OLAMAZ!..
HAFTAYA: BAL GİBİ OLUR..

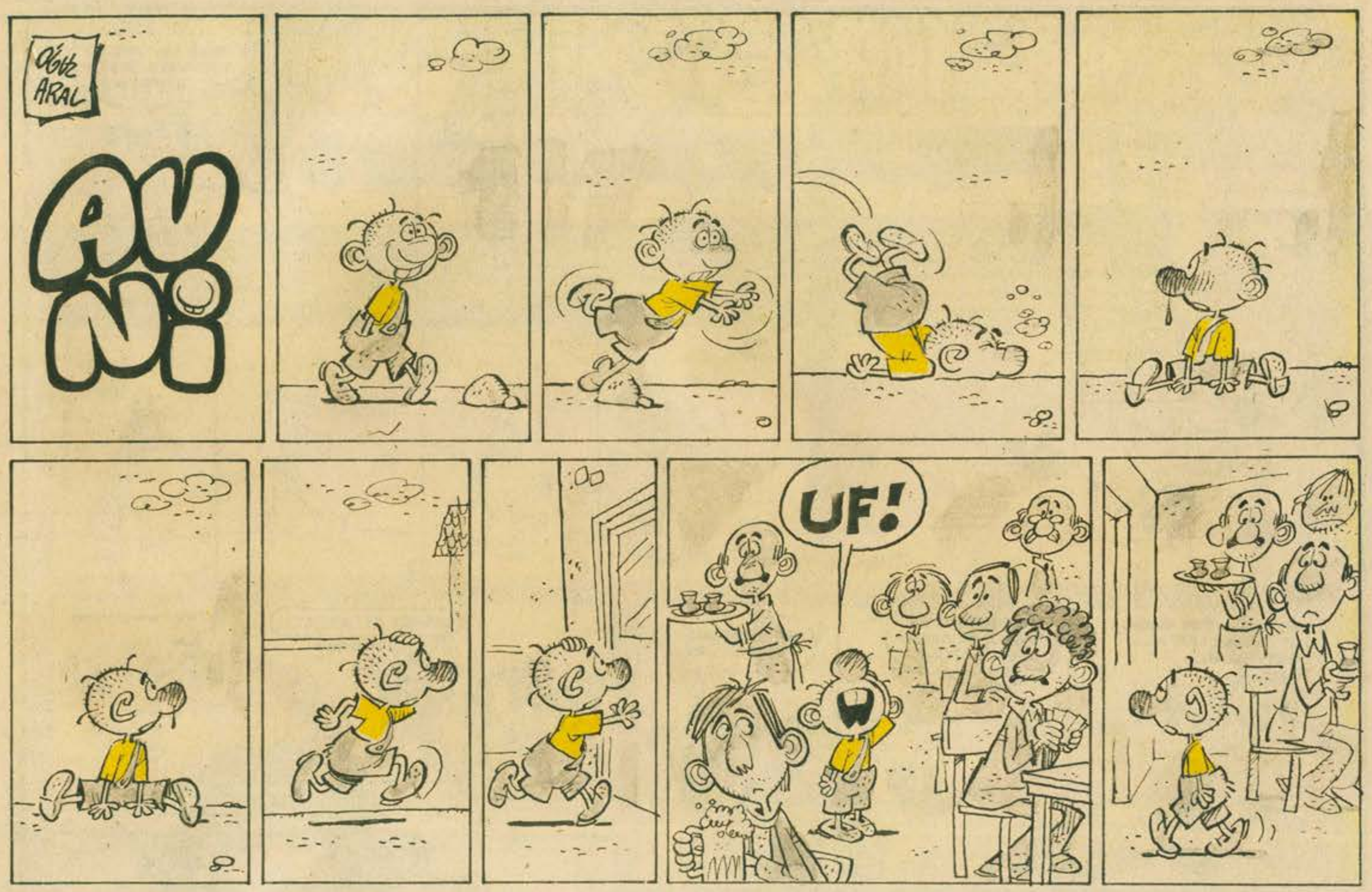
Oğuz ARAL
AVNİ
UF!

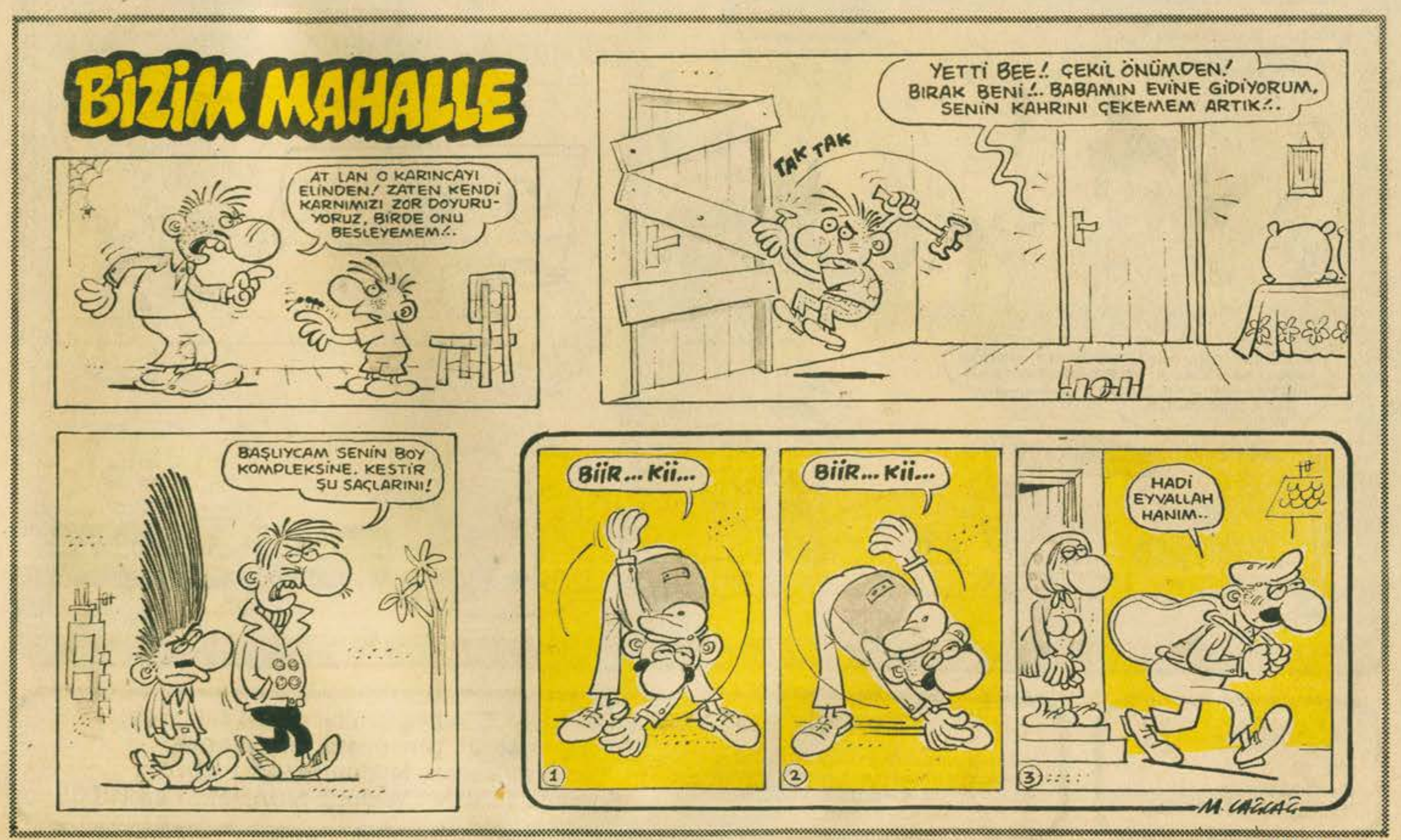
BİZİM MAHALLE
AT LAN O KARINCAYI ELİNDEN! ZATEN KENDİ KARNIMIZI ZOR DOYURUYORUZ, BİRDE ONU BESLEYEMEM!..
TAK TAK
YETTİ BEE!! ÇEKİL ÖNÜMDEN! BIRAK BENİ!.. BABAMIN EVİNE GİDİYORUM, SENİN KAHRINI ÇEKEMEM ARTIK!..
BAŞLIYCAM SENİN BOY KOMPLEKSİNE. KESTİR ŞU SAÇLARINI!
BİİR... Kİİ...
BİİR... Kİİ...
HADİ EYVALLAH HANIM..
M. ÇAĞLAR

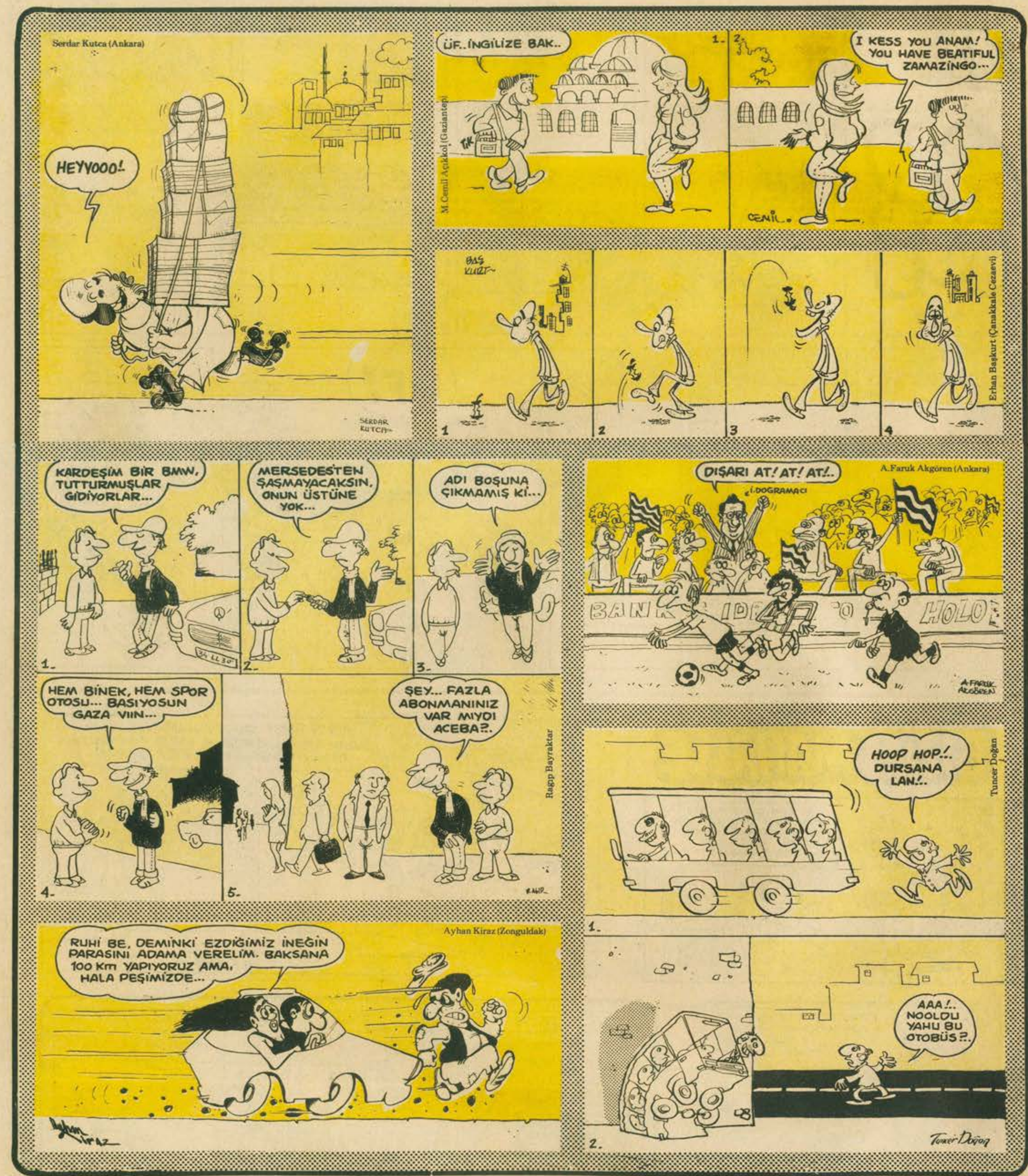

GIRGIR
YIL:12
SAYI:584
13 KASIM 1983 PAZAR

İLBAS İleri Basın-Yayın Endüstrisi A.Ş. Adına Sahibi: ÇİĞDEM SİMAVİ
Mizah Yönetmeni: OĞUZ ARAL
Müessese Müdürü: KEMAL KINACI
Sorumlu Yazıişleri Müdürü: MUAMMER BARUTÇU

Basıldığı yer: Veb Ofset Tesisleri
Yönetim Yeri: Alayköşkü Caddesi Cağaloğlu-İstanbul Tel:528 50 00

UÇAK POSTASI: KIBRIS 40 TL.İNGİLTERE: 50 p.AMERİKA: 1.5$.ALMANYA: 2 DM.HOLLANDA 2F.FRANSA: 7 FF